

การรักษามะเร็งของไตในเด็กนิดเนื้องอกของวิล์มส

สีบสันต์ สิงหภักดี*

Singhapakdi S. Therapeutic approach of Wilms' tumor. Chula Med J 1990 Oct; 34(10) : 789-800

Wilms' tumor is the second most common abdominal tumor in childhood. It shows a strong association with certain congenital anomalies, notably aniridia, hemihypertrophy and malformations of the genitalia. National Wilms' Tumor Study (NWTS) divides the tumors into two groups according to histology pattern, favorable and unfavorable, the latter of which comprises of anaplasia, clear cell sarcoma of kidney and malignant rhabdoid tumors. Surgical removal of the tumor should be tried but care should be taken not to rupture the tumor and spill the tumor cells into the peritoneal cavity. The extent of the tumor should be assessed, the liver, periaortic area, vena cava and surrounding lymph nodes palpated and biopsied if suspicious. The contralateral kidney should be examined before dissection of the tumor. Further therapeutic plan depends upon the stage and histology of the tumor, with radiation therapy indicated in all cases except for the patients with stage I and II of the favorable histology group and except for stage I only of the anaplastic variety. Chemotherapy must be given to all patients, comprising of actinomycin-D, cyclophosphamide, doxorubicin and vincristine. With adequate treatment, the prognosis is generally very good even in patients with advanced stages of the disease.

Reprint request : Singhapakdi S, Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand.

Received for publication. July 13, 1990.

Wilms' tumor เป็นมะเร็งที่พบได้ค่อนข้างบ่อย ในเด็กเล็ก พบได้บ่อยเป็นอันดับสองในพากก้อนเนื้องอกชนิดต่าง ๆ ในช่องท้องของเด็ก⁽¹⁾ ก้อนเนื้อชนิดนี้เกิดจากตัวเนื้อของไตเอง และเกิดมาได้จากเซลล์ทั้งสามชนิดของไต คือ blastema, epithelium และ stroma ก้อนเนื้อ Wilms' tumor พบได้ในทุกแห่งพัฒนาในโลก ในประเทศสมาร์กอเมริกา สามารถพบได้ 7.6 ราย ต่อเด็กล้านคนต่อปี^(1,2) พบได้บ่อยที่สุดในระหว่างอายุ 2-5 ปี และพบได้ท่า ๆ กันในเพศหญิงและชาย นอกจากนี้ยังพบว่ามีเหตุทางกรรมพันธุ์ เกี่ยวข้อง เพราะสามารถพบก้อนเนื้องอกชนิดนี้มากขึ้นในหมู่ญาตินางครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งก้อนชนิดที่เกิดพร้อมกันที่ให้ทั้งสองข้าง^(3,4)

อาการทางคลินิก

อาการเริ่มต้นที่ตรวจพบได้มากเป็นเรื่องก้อน ก้อนนี้มักจะค่อนข้างแข็ง ผิวอาจเป็นลอน (lobulated) กดไม่เจ็บ อาจพบความดันโลหิตสูงได้ในหนึ่งในสามของผู้ป่วย ซึ่งบางครั้งความดันโลหิตนี้อาจสูงมาก จนถึงมีหัวใจวาย (congestive heart failure) ทั้งนี้เป็นเพราะมีระดับเร็นninในเลือดสูง (Hyperreninemia)^(5,6) ก้อนอาจใหญ่ถึงขนาดเรือ เพราะมีเลือดออกเข้าภายในก้อนได้⁽⁷⁾ สามารถพบความผิดปกติตั้งแต่กำเนิดหลายอย่างในผู้ป่วยที่เป็น Wilms' tumor โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่มีก้อนที่ให้ทั้งสองข้าง จะพบความผิดปกตินี้ได้มากขึ้น ความผิดปกติตั้งแต่กำเนิดที่พบได้บ่อยทั้งหลายนี้ได้ถูกรายงานอย่างละเอียดโดยกลุ่มศึกษาในอเมริกา National Wilms' Tumor Study (NWTS)⁽⁸⁾ ความผิดปกติเหล่านี้แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่

1. ความผิดปกติของขนาดของร่างกาย
 - 1.1 Beckwith-Wiedemann syndrome^(9,10)
 - 1.2 Hemihypertrophy^(8,11)
 - 1.3 Klippel-Trenaunay syndrome
2. ความผิดปกติของโครงสร้างของร่างกาย
 - 2.1 Clubfeet⁽⁸⁾
 - 2.2 Klippel Feil⁽⁸⁾
3. ความผิดปกติของไต
 - 3.1 Nephroblastomatosis⁽¹²⁾
 - 3.2 Drash syndrome⁽¹³⁾
 - 3.3 Multicystic Kidney⁽⁸⁾
 - 3.4 Glomerular Disease⁽⁸⁾

4. ความผิดปกติของระบบขับถ่ายปัสสาวะ^(8,14)

- 4.1 Hypospadias
 - 4.2 Cryptorchidism
 - 4.3 Pseudohermaphroditism
 - 4.4 Double Collecting System
 - 4.5 Ambiguous Genitalia
5. อื่น ๆ
 - 5.1 Sporadic Aniridia^(10,15-18)
 - 5.2 Hamartomas nevi⁽⁸⁾

ความผิดปกติที่สำคัญมากคือ sporadic aniridia ซึ่งถ้าพบความผิดปกตินี้ จะสามารถพบ Wilms' tumor ได้ถึง 33% จึงต้องคิดตามเด็กกลุ่มนี้อย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ เนื่องจากบัน强奸นั้นของโครโน่ 11 มีจุดคุณสมบัติ Aniridia, Beckwith - Wiedemann, Harvey ras oncogene⁽¹⁹⁾ และ Wilms' tumor เมื่อมีสภาวะขาดบางส่วนของโครโน่ 11 p deletion จึงทำให้เกิด Wilms' tumor ร่วมกับความผิดปกติเหล่านี้ได้⁽¹⁰⁾

การแบ่งระยะโรค

เนื่องจากในปัจจุบัน สามารถรักษามะเร็งชนิดนี้ได้ผลดีมาก จึงมีความพยายามจะแบ่งกลุ่มของผู้ป่วยตามระยะโรคให้ละเอียดมากขึ้น เพื่อที่จะพยายามลดการรักษาลงในผู้ป่วยที่เป็นโรคระยะต้น เพื่อลดภาระจิตใจและผลกระทบของ การให้ยา และเพื่อจะเพิ่มการรักษาให้มากขึ้นในผู้ป่วยที่มีโรคระยะเป็นมาก การแบ่งกลุ่มตามระยะโรคใหม่นี้ เป็นไปตาม staging system ของ NWTS 3 และ 4⁽²⁰⁾

ระยะที่ 1

เป็นมะเร็งของไตข้างเดียว และสามารถตัดออกได้ทั้งหมด เยื่อหุ้มไตไม่ถูกขาดก่อนหรือระหว่างผ่าตัด ไม่มีเนื้องอกหล่อเลี้ยงบนก้อนเนื้อที่ตัดออก

ระยะที่ 2

มะเร็งกระจาบออกนอกขอบเขตของไตข้างเดียวทั้งนั้น แต่ตัดออกได้หมด

การกระจาบของมะเร็งอยู่ใกล้และรอบ ๆ ก้อนมะเร็งเท่านั้น ได้แก่ การถูกلامะถูกเยื่อหุ้มไตไปยังเนื้อเยื่อรอบไต เส้นเลือดออกใต้อาจมี tumor thrombus หรือเคยมีการตัดผ่านก้อนเนื้อ และมีเนื้องอกบางส่วนตกลงในช่องท้อง เนพาะส่วนนั้น (local spillage) ไม่มีเนื้องอกหล่อเลี้ยงบนเขตของการผ่าตัด

ระยะที่ 3

ผ่าตัดแล้วยังมีเนื้อมะเร็งเหลือในช่องท้องเท่านั้น และต้องเป็นเนื้อมะเร็งที่ไม่เกิดจาก การกระจาดทางกระเพาะ โลหิต ได้แก่ สถานการณ์หนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

1. พบรneื้อมะเร็งที่ต่อมน้ำเหลืองบริเวณข้าวไก peri-aortic chain หรือเลยกว้าน
2. มีneื้อมะเร็งกระจาดในช่องท้องโดยบริเวณขอน จากการแตกของก้อนเนื้อมะเร็งท่อนหรือระหว่างการผ่าตัด หรือจากการโถทะลุเยื่อหุ้มของเนื้อมะเร็งเอง
3. มีการฝังตัวของเนื้อมะเร็งบนเยื่อบุช่องท้อง
4. มีneื้อมะเร็งเหลือในท้อง เมื่อตรวจดูด้วยตาเปล่า หรือด้วยกล้องจุลทรรศน์
5. มีneื้อมะเร็งเหลือบนอวัยวะสำคัญในช่องท้อง ซึ่งตัดออกได้ไม่หมด

ระยะที่ 4

ทำการกระจาดของเนื้อมะเร็งไปทางกระเพาะโลหิต เช่น ไปที่ปอด ตับ กระดูก และสมอง

ระยะที่ 5

เป็นมะเร็งที่ได้ทั้งสองข้างขณะที่ได้รับการวินิจฉัยโรค

พยาธิวิทยา

NWTS แยก Wilms' tumor ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ เพื่อความง่ายในการวางแผนรักษาโรค ได้แก่ กลุ่ม Favorable และ Unfavorable Histology⁽²¹⁾ จะจดอยู่ในกลุ่ม Unfavorable ต่อเมื่อมีลักษณะขั้นเนื้อแบบ

1. Anaplasia
2. Clear cell sarcoma of kidney (CCSK)
3. Malignant rhabdoid tumor (MRT)

กลุ่ม Favorable Histology คือ Wilms' tumor ที่ไม่มีลักษณะขั้นเนื้อทั้งสามแบบที่กล่าวมานี้

การวินิจฉัยโรคก่อนรักษา

ในการรักษามะเร็งทุกชนิด จำเป็นต้องพยาຍามหาให้แน่นอนว่าผู้ป่วยมีมะเร็งอยู่ในระยะใดถูกตามแล้วหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกตามคิดว่าจะสามารถผ่าตัดเอาเนื้อออกได้หมด หรือไม่ แต่การตรวจชนิดต่าง ๆ เหล่านี้มักมีราคาแพง จึงขึ้นอยู่กับแพทย์จะพิจารณาความเป็นไปได้ในผู้ป่วยแต่ละราย นอกจากการทำ complete blood count ซึ่งอาจพบว่าซีด และการตรวจปัสสาวะซึ่งอาจพบมีคีเลือดแคลงแล้ว การตรวจอย่างอื่นได้แก่

1. ภาพรังสีของท้อง อาจพบมีหินปูนจับ

2. IVP มักพบมี calyceal system มิดเบี้ยวนไป ต้องพยาຍามตั้งเกตขนาดของก้อนมะเร็งนั้นและต้องพยาຍามหา ก้อนมะเร็งรวมทั้งการทำงานของไตอีกข้างหนึ่งด้วย

3. Ultrasonography เพื่อยืนยันขนาดของก้อน หา tumor thrombus ในเส้นแม่สีน้ำเงินและตรวจต่อมน้ำเหลืองในช่องท้อง⁽²²⁾

4. CT scan ของช่องท้อง ไม่จำเป็นถ้าสามารถทำ ultrasonography ได้ อาจมีข้อดีเพิ่มบ้าง ที่สามารถหา การกระจาดของเนื้อมะเร็งไปยังตับได้ด้วย

5. ภาพรังสีของปอด เพื่อหาการกระจาดของมะเร็ง

การรักษา

การรักษาต้องใช้ทั้งการผ่าตัด ฉายรังสี และเคมีบำบัดร่วมกัน แนะนำให้ใช้แบบอย่างคุณ NWTS แต่อาจต้องลดขนาดหรือเปลี่ยนแปลงกำหนดการ และวิธีบังคับความสามารถของแต่ละแห่ง

การผ่าตัด

การผ่าตัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของ Wilms' tumor⁽²³⁾ ศัลยแพทย์ต้องพยาຍามตรวจว่าเนื้องอกกระจาดไปมากน้อยขนาดใด และต้องพยาຍามทุกวิถีทาง ที่จะนำก้อนเนื้อนั้นออกมากทั้งหมดโดยที่ก้อนไม่แตก ซึ่งอาจจะทำให้มีเนื้อมะเร็งกระจาดในช่องท้องได้ ถ้ามีต่อมน้ำเหลืองน่าสงสัยให้ทำ biopsy ด้วย ควรตรวจดูให้อีกข้างทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ถึงแม้ต้องยกล้าสีใหญ่และตัดผ่าน Gerota's fascia ถ้ามีส่วนที่น่าสงสัยให้ตัดส่วนน้อนออก ทำ partial nephrectomy ในトイอิกข้างนั้นได้

ถ้ามี tumor thrombus ต้องพยาຍามเอาออก ถ้าทำ ultrasonography แล้วไม่พบ หรือไม่ได้ทำ แนะนำผ่าตัดให้ตรวจ renal vein ให้ดี เพราะอาจพบ thrombus ให้พยาຍามผูก renal vessels ก่อนเคลื่อนย้ายก้อนเนื้องอกเพื่อลดความเสี่ยงในการกระจาดของมะเร็ง

ถ้านีื้อมะเร็งสามารถไปติดอวัยวะส่วนอื่น ๆ ในช่องท้อง และศัลยแพทย์คิดว่าจะสามารถเอาก้อนน้อนออกได้หมด แม่ต้องตัดอวัยวะเหล่าน้อนออกบางส่วน เช่น ลำไส้ กระเพาะ บางส่วน หางตับอ่อน ม้าม หรือกล้ามเนื้อ ก็แนะนำให้ทำ แต่ถ้าคิดว่าไม่สามารถจะตัดออกได้ทั้งหมดอยู่แล้วก็ควรทำเพียงตัดริบบินเนื้อไปครัวเพื่อให้ได้การวินิจฉัยที่แน่นอน เท่านั้น และใช้ metallic clips ทำเครื่องหมายไว้เพื่อประโยชน์ การรักษาต่อไป

การแตกของก้อนเนื้องอกหรือขี้นเนื้องอกเป็นประปรายในช่องท้องขณะผ่าตัด การผ่าตัดผ่านเนื้องอกหรือแม้แต่การทำ biopsy ก็ต้องถือว่ามีการตกรากกระจายของเนื้อมะเรงในช่องท้องแล้ว ศัลยแพทย์ต้องบันทึกไว้ให้แน่นอน เพราะถ้าเป็นเฉพาะที่ (Local spillage) ยังถือว่าผู้ป่วยมีโรคระยะที่ 2 ซึ่งไม่จำเป็นต้องรับการฉายแสง แต่ถ้าคิดว่ามีการเบื้องประปรายของเนื้องอกไปทั่วช่องท้อง ผู้ป่วยต้องรับการฉายแสงทั่วทั้งช่องท้องลงไปถึงช่องเชิงกราน

Bilateral Wilms' tumor ยังมีโอกาสสร้างงานหายใจได้มาก⁽²⁴⁻²⁶⁾ ถึงแม้อาจต้องทำการผ่าตัดครั้งที่ 2 ศัลยแพทย์ควรพยายามตัดก้อนมะเรงออกให้หมด เมื่อคิดว่าทำได้โดยให้มันเนื้อไถส่วนเดียวหรือข้างเดียวหรือสองข้างรวมกัน ทำงานพอให้ผู้ป่วยมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ ในกรณีที่คิดว่าตัดได้ไม่หมดอยู่แล้ว ให้เพียงแต่ทำการ biopsy แล้วเริ่มการรักษาด้วยเคมีบำบัดตาม Regimen K (รูปที่ 2) ไปประมาณ 10 สัปดาห์ จึงทำการตรวจต่อไป และทำการผ่าตัดครั้งที่สองถ้าพบว่ายังมีก้อนมะเรงที่ได้ทิ้งสองข้างให้พยายามตัดก้อนออกทั้งหมดในไถข้างที่มีก้อนมะเรงเล็กและเหลือเนื้อไถให้นำ去ที่สุด ถ้าพบว่าเนื้อไถที่เหลือในไถข้างนั้นคุณดีและทำงานได้พอ จึงพยายามตัดก้อนจากไถอีกข้างหนึ่ง ในการนี้ที่ไม่พบเนื้อมะเรงเหลือในการผ่าตัดครั้งที่สอง ให้รักษาด้วยเคมีบำบัดต่อ ตาม Regimen K จนครบ 65 สัปดาห์

ถ้าการผ่าตัดครั้งที่สองพบว่าก้อนมะเรงยังไม่หมด และไม่สามารถผ่าตัดออกได้ ให้ทำการรักษาด้วยการฉายแสงตามรายละเอียดที่จะกล่าวต่อไป และให้เปลี่ยนยาเคมีบำบัดเป็น Regimen DD เริ่มสัปดาห์ที่ 19 ด้วย Doxorubicin

Inoperable tumor

ในการนี้ที่ศัลยแพทย์คิดว่าเนื้องอกนั้นใหญ่หรืออุก Haram กินกว่าจะตัดออกได้ในครั้งแรก พบว่าการให้เคมีบำบัดก่อนผ่าตัดมักทำให้ก้อนเนื้อเล็กลงและสามารถผ่าตัดเอาเนื้องอกออกทั้งหมดได้⁽²⁸⁾ แนะนำให้ใช้ Actinomycin D 15 mcg/kg/day x 5 days iv พร้อม vincristine 1.5 mg/m² iv (maximum dose 2.0 mg) ให้พร้อม Actinomycin D วันแรก และซ้ำได้ทุก 7 วัน ในสัปดาห์ที่ 2 หลังให้เคมีบำบัดให้คุณสามารถผ่าตัดได้หรือไม่ ถ้ายังไม่ได้ให้เริ่มฉายรังสี 1200 centi Gray (cGy) โดยให้วันละ 150 cGy ควรพยายามทำการผ่าตัดให้เร็วที่สุด และต้องมีความระวังว่าเม็ดเลือดขาวและเกร็ดเลือดอาจต่ำลงจากผลของการให้เคมีบำบัด

และฉาบแสงได้ การให้การรักษาล่วงหน้านี้ควรใช้ในกรณีจำเป็นเท่านั้น เพราะการวินิจฉัย Wilms' tumor โดยใช้อาการทางคลินิกและรังสีโดยไม่มีขั้นเนื้ออาจเกิดการผิดพลาดได้

รังสีรักษา

การเริ่มให้รังสีรักษาภายใน 10 วันหลังผ่าตัด โดยฉายรังสีให้ได้วันละ fraction fraction ละ 180-200 cGy ยกเว้นถ้าต้องฉายรังสีเป็นพื้นที่กว้าง เช่น Total abdomen อาจลดเหลือวันละ 150 cGy และควรณาญเมื่อ Absolute neutrophil count (ANC) มากกว่า 1000/uL เท่านั้น วิธีการฉายต่าง ๆ และขนาดขึ้นอยู่กับระยะของโรคและชนิดของขั้นเนื้อ

Favorable Histology

ถ้าอยู่ในระยะโรคที่ I และ II ไม่จำเป็นต้องรับการฉายรังสี ถ้าอยู่ในระยะโรคที่ III และ IV ให้ได้ดังนี้

1. พบร้อนเนื้อมะเรงที่ Hilar nodes หรือที่ Para-aortic nodes หรือมีมะเรงเหลืออยู่ในช่องท้องด้านเดียว และบริเวณใกล้เท่านั้น ให้ฉายรังสีที่บริเวณแห่งไฟและข้างไปคลุม Para-aortic node ทั้งสองข้าง

2. มะเรงลามไปที่อื่นในช่องท้อง กระจาดระหว่างผ่าตัด (spillage) ก้อนเนื้อแตกก่อนผ่าตัดหรือมีเนื้อมะเรงเหลืออยู่ในช่องท้องมาก ให้ฉายรังสีทั่วทั้งช่องท้อง (whole abdomen) ขนาดของการฉายรังสี ให้ฉาย 1080 cGy โดยให้ครั้งละ 180 cGy รวม 6 ครั้ง

3. มะเรงกระชาบไปที่ตับและตัดไม่ได้ ให้ฉายรังสีได้ถึง 1980 cGy โดยให้วันละ 180 cGy ทั้งนี้ต้องระวังกันไม่ให้ถูกข้างที่เหลือได้รับรังสีมากไป

4. มะเรงกระชาบไปที่ปอด ไม่ว่าข้างเดียวหรือสองข้าง ต้องฉายแสงปอดทั้งสองข้างโดยให้ครั้งละ 150 cGy รวม 8 ครั้ง และต้องฉายรังสีที่ปอดก่อนช่องท้อง ถ้าผู้ป่วยอายุน้อยกว่า 18 เดือน และมะเรงลามไปที่ปอด ควรพยายามให้เคมีบำบัดก่อน ถ้าก้อนในปอดไม่หายไปในประมาณ 4 สัปดาห์ จึงทำการฉายรังสี โดยให้ 150 cGy จำนวน 6 ครั้ง

Anaplastic Wilms' Tumor

ผู้ป่วยที่มีระยะโรคที่ I ไม่ต้องรับการฉายรังสี ส่วนระยะโรคอื่น ๆ นั้น ต้องรับการฉายรังสีด้วยหลักการคล้ายในกลุ่มของ Favorable histology แต่ให้เพิ่มขนาดของรังสีขึ้นตามอายุดังนี้

Age	Total Tumor Does (cGy)
Birth to 12 months	1260-1800
13 to 18 months	2160
19 to 30 months	2700
31 to 40 months	3240
41 months or more	3780

Clear cell sarcoma

ผู้ป่วยทุกคนต้องได้รับการฉายรังสี โดยผู้ป่วยที่มีระยะโรคที่ I และ II ควรได้รับการฉายรังสีเพื่อมั่นใจ ผู้ป่วยที่มี Favorable Histology ระยะ III ที่มีมะเร็งบริเวณไถเท่านั้น ส่วนระยะโรคที่ III และ IV ให้ใช้หลักการเดียวกับ Favorable Histology ระยะที่ III และ IV ทุกประการ

ในผู้ป่วยที่มีพยาธิสภาพทุกชนิด ถ้าพบว่ามีมีเนื้องะเร็งเหลืออยู่ในท้องมาก อาจเพิ่มการฉายรังสีขึ้นได้อีก 1080 cGy ในบริเวณที่มีก้อนนั้น

การให้ยาเคมีบำบัด

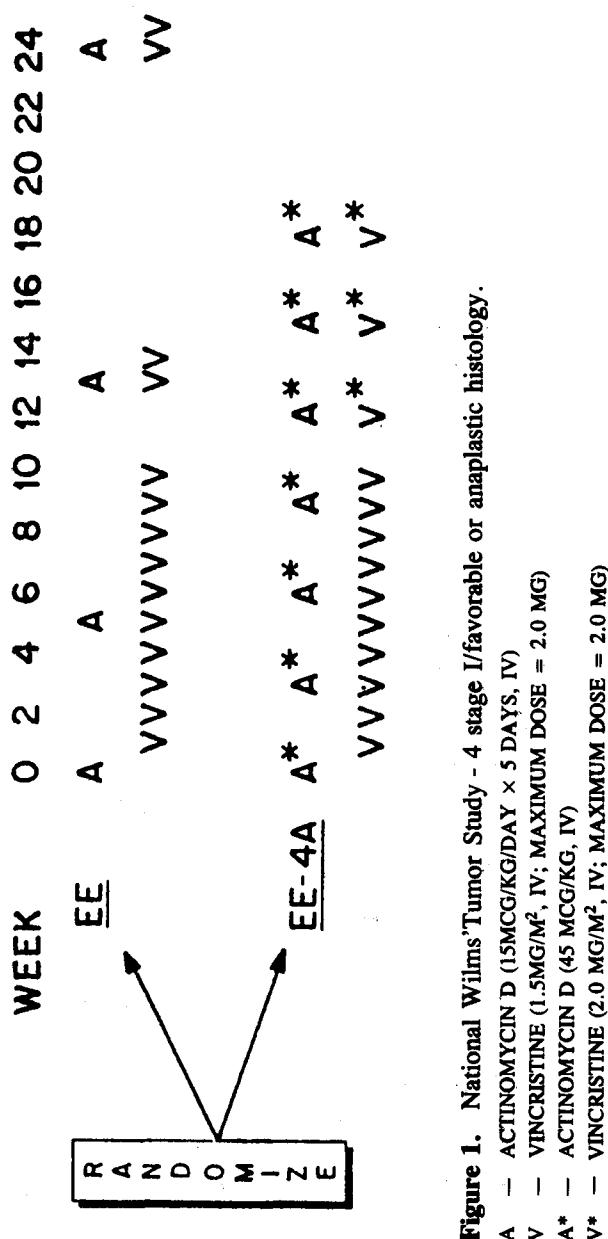
การให้ยาเคมีบำบัดใน Wilms' tumor ได้ผลดีมาก ถึงแม้ว่าเนื้องะเร็งจะอยู่ในระยะถุงกลาง Actinomycin D เป็นยาตัวแรกที่พบว่าได้ผลในเนื้องอกชนิดนี้⁽²⁹⁾ ต่อมาเมื่อการศึกษาและทดลอง การให้ยาอีกหลายอย่างซึ่งพบว่าได้ผลดี ในที่นี้จะยกแบบอย่างการรักษาตาม NWTS-4⁽³⁰⁾ มาเป็นหลัก เพราะเป็นก่อตุ้นใหญ่ที่ทำการรักษาในผู้ป่วยจำนวนมากและให้ผลดี และใน NWTS-4 นี้ได้พยาบาลปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จำก NWTS-3 เพื่อลดความเป็นพิษของ การรักษาต่อผู้ป่วย และพยาบาลลดค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยด้วย

การให้ยาเคมีบำบัดแก่ผู้ป่วยนั้น แพทย์ผู้ทำการรักษาต้องพยาบาลทำความเข้าใจแผนผังการให้ยาแต่ละแบบ เสียก่อน พร้อมทั้งพยาบาลรู้จักยาแต่ละชนิดรวมทั้งรู้ถึงผลข้างเคียงของมัน อีกทั้งพยาบาลคิดถึงฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและความรู้ของผู้ป่วยของผู้ป่วยนั้น เมื่อตกลงใจว่า

จะให้ยาตามแผนได้แล้วแพทย์ผู้นั้นต้องพยาบาลขอใบอนุญาต ผู้ปักครองของผู้ป่วยทราบถึงรายละเอียดของแผนการรักษา และให้ทราบการนัดพบแพทย์เป็นสมุดคู่มือ ให้ผู้ปักครองตีอกลับไปบ้านด้วย เพื่อจะได้พาผู้ป่วยมาพบแพทย์ได้ตามเวลาพร้อมกับแนะนำถึงวิธีการดูแลผู้ป่วยซึ่งมีโอกาสติดเชื้อ และเลือดออกได้ง่าย

จากประสบการณ์พบว่า ผู้ป่วยในประเทศไทย มักไม่สามารถทนนานหากยาเคมีบำบัดได้สูงเท่าเดิมในประเทศญี่ปุ่นหรือเมริกา จะนั้นในการให้ยา แพทย์ผู้รักษาต้องดู หากลักษณะของยา เช่น นับเม็ดเลือดขาวทุกสัปดาห์ ถ้า ANC < 1000/ μ l จำเป็นต้องหยุดยา Actinomycin D และอาจต้องลดยา Actinomycin D นั้นลง 25-50% ในครั้งต่อไป ส่วน Vincristine ไม่มีผลต่อมีต็อกซิฟิชาร์มีเมื่อเริ่มให้ยาเคมีบำบัดแล้ว แพทย์ผู้รักษาจึงจำเป็นต้องดูแลอย่างใกล้ชิดในแง่ความแข็งแรงและภาวะโภชนาการของผู้ป่วยนั้น ผู้ป่วยมักน้ำหนักลด และมีความอยากรับประทานอาหารน้อยลงเพราะฯ แต่แพทย์ต้องพยาบาลตรวจหาสาเหตุอื่นที่อาจทำให้รับประทานอาหารน้อยลง เช่น แพลในปาก หรือการติดเชื้อร้ายในปาก และหลอดอาหารด้วย

การให้ยาเคมีบำบัดนี้ จะยึดหลักของ NWTS-4 เป็นหลัก และตีพิมพ์แผนการให้ยาโดยละเอียดเพื่อเป็นเอกสารอ้างอิง NWTS-4 ต่างกับ NWTS-3 ใหญ่ ๆ คือ จะพยาบาลลดเวลาการให้ยาลง เช่น ในระยะโรคที่ I ของกลุ่ม Favorable และ Anaplastic Histology (Fig 1) และทดลองปรับเปลี่ยนในกลุ่มระยะโรคที่ II ขึ้นไป ของ Favorable Histology และทุกระยะโรคของ Clear cell sarcoma Histology ว่าการให้ยาระยะต้นและยาวจะให้ผลดีเท่ากันหรือไม่ (Fig 2,3) ส่วนการให้ยาแห้งก็จะมีการเปรียบเทียบว่าการให้ยา Actinomycin D ทางหลอดโลหิตดำด้วยขนาดสูงขึ้นเป็น 45 mcg/kg ครั้งเดียวจะดีเท่ากับการให้ 15 mcg/kg ต่อวันเป็นเวลา 5 วันหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อพยาบาลลดการเสียเวลาและค่าใช้จ่ายต่อ ๆ ของทั้งทีมแพทย์และของครอบครัวผู้ป่วยเอง (คุณภาพจะอธิบายใน Fig 1,2,3,4)

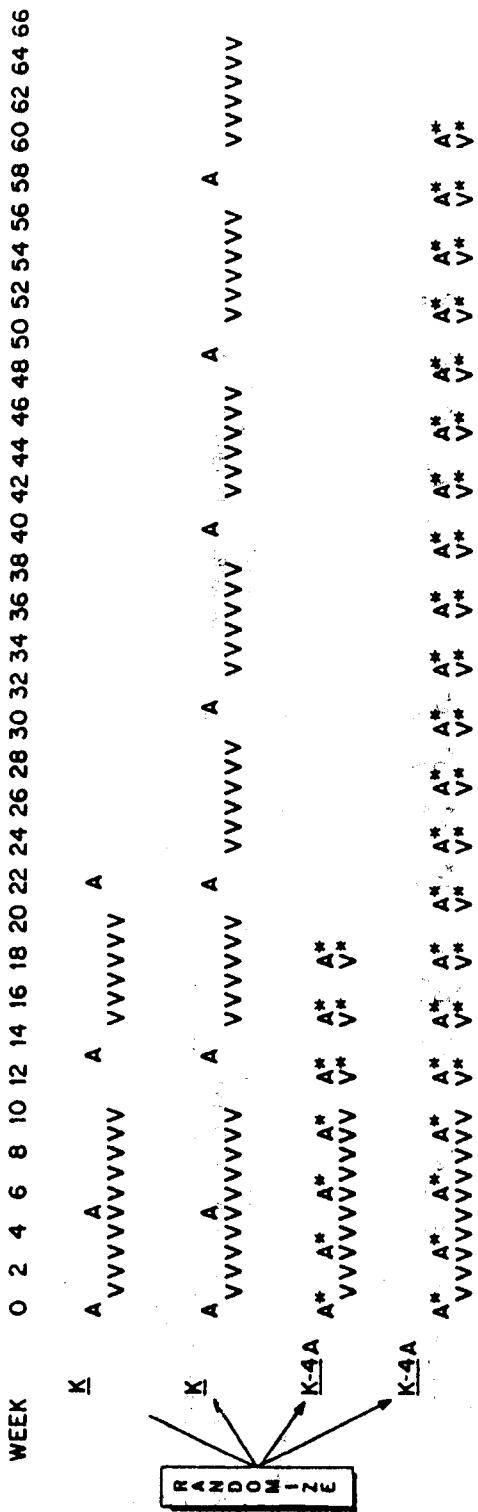

Figure 2. National Wilms' Tumor Study - 4 stage II/favorable histology.

A	- ACTHOMYCIN D (15MG/KG/DAY \times 5 DAYS, IV)
V	- VINCERISTINE (1.5MG/M ² , IV; MAXIMUM DOSE = 2.0 MG)
A*	- ACTHOMYCIN D (45 MG/KG, IV)
V*	- VINCERISTINE (2.0 MG/M ² , IV; MAXIMUM DOSE = 2.0 MG)

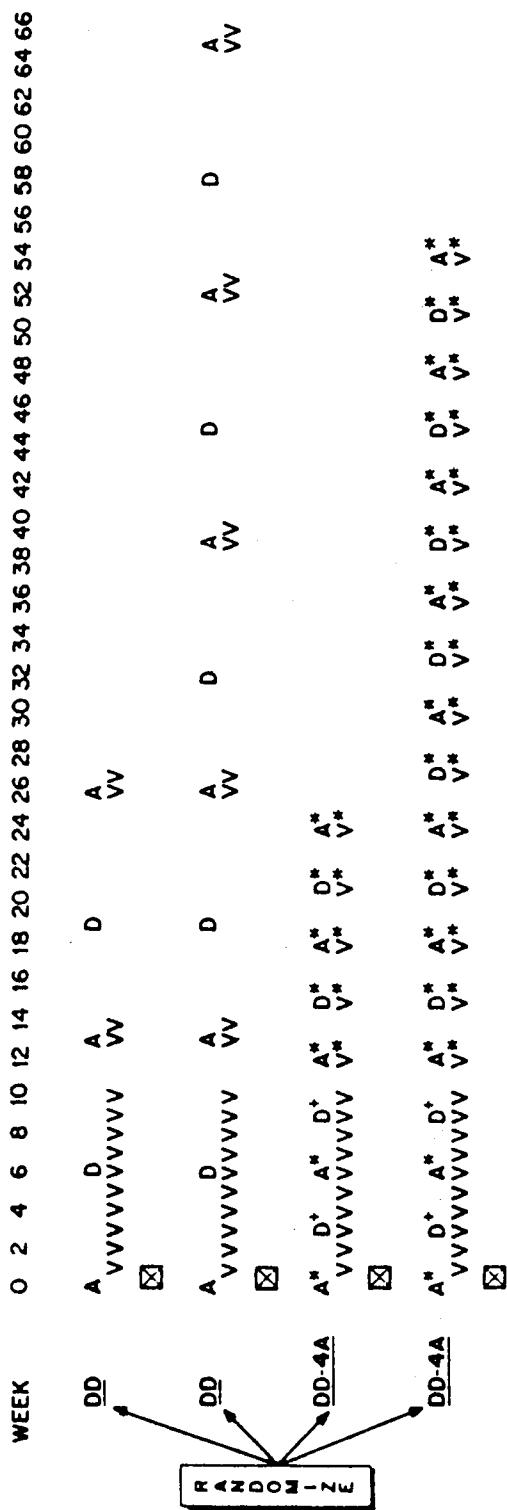

Figure 3. National Wilms' Tumor Study - 4 stage III and IV/clear cell.

- A** — ACTINOMYCIN D (15MCG/KG/DAY × 5 DAYS, IV)
- A*** — ACTINOMYCIN D (45MCG/KG, IV)
- D** — DOXORUBICIN (20MG/M² DAY × 3 DAYS, IV)
- V** — VINCRISTINE (1.5MG/M², IV; MAXIMUM DOSE = 2.0 MG)
- V*** — VINCRISTINE (2.0 MG/M², IV; MAXIMUM DOSE = 2.0 MG)
- D⁺** — DOXORUBICIN (45MG/M², IV)
- D*** — DOXORUBICIN (30MG/M², IV)
- ☒** — ABDOMINAL IRRADIATION

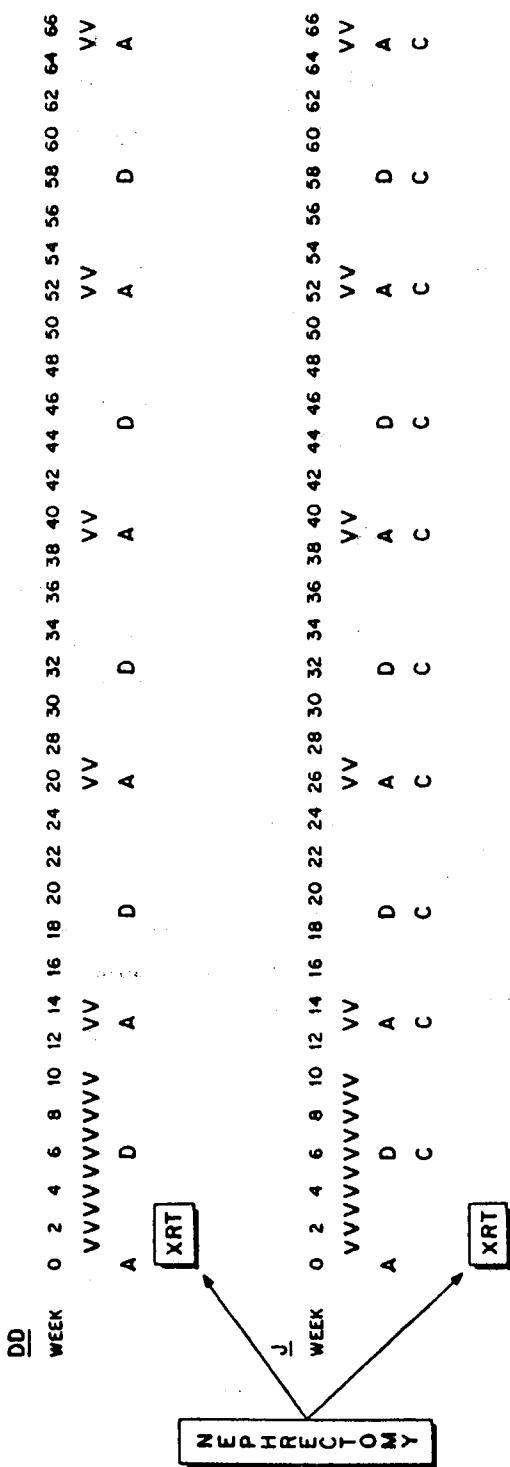

Figure 4. National Wilms' Tumor Study - 4 stage II-IV/anaplastic histology.

รายละเอียดการให้ยา

Actinomycin D 15 mcg/kg/วัน รวม 5 วัน ต่อ กัน หรือ 45 mcg/kg ครั้งเดียว โดยให้ฉีดเข้าหลอดเลือดดำซ้ำๆ ต้องใช้น้ำเกลือต่อเข็มในการเริ่มสอดเข็ม และหลังนี้เดียวแล้วต้องใช้น้ำเกลืออันยาในเข็มเข้าให้หมดก่อน ถอนเข็ม เพื่อบังกันการไหลของยาไปบนอุ้งเส้นเลือด ซึ่งอาจทำให้มีการตายของเนื้อร้อนเส้นเลือด ควรให้ยาบังกัน การอาเจียร์ก่อนให้ยา

Cyclophosphamide 10 mg/kg/วัน รวม 3 วัน ต่อ กัน (Fig 4) โดยฉีดเข้าหลอดเลือดดำหรือหดเข้าหลอดเลือดดำซ้ำๆ ก็ได้ ต้องให้ผู้ป่วยได้รับน้ำมากเพียงพอและกระตุนให้ถ่ายปัสสาวะบ่อยๆ เพื่อบังกันการเลือดออกจากกระเพาะปัสสาวะอักเสบ

Doxorubicin 20-45 mg/m²/วัน รวม 3 วัน ต่อ กัน โดยให้ฉีดเข้าหลอดเลือดดำ (Fig 3) ทั้งนี้ต้องระวังการตายของเนื้อร้อนเส้นเลือดซึ่งเดียวกับ Actinomycin D

Vincristine sulfate 1.5-2 mg/m² และไม่ให้เกิน 2.0 mg (Fig 1,2,3,4) ฉีดเข้าหลอดเลือดดำซ้ำๆ ทั้งนี้ต้องระวังการตายของเนื้อร้อนเส้นเลือดซึ่งเดียวกับ Actinomycin D

การติดตามคุณผู้ป่วย

โดยธรรมชาติของมะเร็งชนิดนี้ หลังจากเริ่มการรักษาไปแล้วเกินสองปี โอกาสที่มะเร็งจะกลับมาเป็นอีกมีน้อยมาก อย่างไรก็ตาม มีการรายงานการกลับมาใหม่บ้าง ในบางครั้ง แม้ระยะเวลาจะยาวไปถึง 7 ปี⁽³¹⁾ วิธีการติดตามโรคที่สำคัญคือ การถ่ายภาพรังสีปอด ตรวจปัสสาวะ และการทำ ultrasonography ของช่องท้อง ทั้งหมดนี้ควรทำเมื่อหยุดการรักษา และทำต่อทุกระยะ 6 เดือน ในช่วง 2 ปีแรก

การพยากรณ์โรค

Wilms' tumor เป็นมะเร็งที่ได้ผลดีจากการรักษามากที่สุดชนิดหนึ่ง⁽³²⁾ ถึงแม้ผู้ป่วยจะมีเนื้อมะเร็งลุกຄามไปแล้ว⁽³³⁾ หรือเป็นที่ไถหงส่องข้าง^(25,26,34) ก็ยังทำการรักษาได้ผลดีมาก พ่อจะสรุปผลการรักษาใน NWTS-3 ได้ดังตารางที่ 1 เชื่อว่าการรักษาในประเทศไทยจะได้ผลดีเท่าต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันที่ศัลยแพทย์รังสีแพทย์ และแพทย์ผู้ให้เคมีบำบัด สามารถร่วมคุ้มครองแผนการรักษาให้ผู้ป่วยร่วมกันได้

Table 1 National Wilms' tumor Study - 3

Stage/Histology	Regimen	Two-year relapse free survival (%)
I/Favorable	V:10 wks	90
	V:6 mos	93
II/Favorable	A+V:15 mos	91
	A+V+Adr:15 mos	90
II/Favorable	A+V+Adr	90
	A+V+Adr+RT	91
III/Favorable	A+V+RT	77
	A+V+Adr+RT	88
IV/Favorable	A+V+Adr	63
All Unfavorable	A+V+Adr+C	69

A = actinomycin D

Adr = Adriamycin

RT = Radiation therapy

V = Vincristine

C = Cyclophosphamide

อ้างอิง

1. Young JL, Miller RW. Incidence of malignant tumors in U.S. children. *J Pediatr* 1975 Feb; 86(2) : 245-8
2. D'Angio GJ. Wilms' tumor and neuroblastoma in children. *Pediatr Rev* 1984 Jul; 6(1) : 10-9
3. Maurer HS, Pendergrass TW, Borges W, Honig GR. The role of genetic factors in the etiology of Wilms' tumor. *Cancer* 1979 Jan; 43(1) : 205-8
4. Cordero JF, Li FP, Holmes LB, Gerald PS. Wilms' tumor in five cousins. *Pediatrics* 1980 Nov; 66 : 716-9
5. Sukarochana K, Tolentino W, Kiesewetter WB. Wilms' tumor and hypertension. *J Pediatr Surg* 1972 Oct-Nov; 7(5) : 573-8
6. Stine KC, Goertz KK, Poisner AM, Lowman JT. Congestive heart failure, hypertension, and hyperreninemia in bilateral Wilms' tumor : successful medical management. *Med Pediatr Oncol* 1986; 14(1) : 63-6
7. Ramsay NK, Dehner LP, Coccia PF, D'Angio GJ, Nesbit ME. Acute hemorrhage into Wilms' tumor. *J Pediatr* 1977 Nov; 91(5) : 763-5
8. Breslow NE, Beckwith JB : Epidemiological features of Wilms' tumor : Results of the National Wilms' Tumor Study. *J Natl Cancer Inst* 1982 Mar; 68(3) : 429-37
9. Waziri M, Patil SR, Hanson JW, Bartley JA. Abnormality of chromosome 11 in patients with features of Beckwith-Wiedemann syndrome. *J Pediatr* 1983 Jun; 102(6) : 873-6
10. Schmickel RD. Contiguous gene syndromes : a component of recognizable syndromes. *J Pediatr* 1986 Aug; 109(2) : 231-41
11. Ringrose RE, Jabbour JT, Keele DK. Hemihypertrophy. *Pediatrics* 1965 Sep; 36(3) : 434-48
12. Ganick DJ. Wilms' tumor. *Hematol Oncol Clin North Am* 1987 Dec; 1(4) : 695-719
13. Jensen JC, Ehrlich RM, Hanna MK, Fine RN, Grunberger I. A report of 4 patients with the Drash syndrome and a review of the literature. *J Urol* 1989 May; 141(5) : 1174-6
14. Beheshti M, Churchill BM, Mancer JFK, Bailey JD, Hardy BE. External genital abnormalities associated with Wilms' tumor. *Urology* 1984 Aug; 24(2) : 130-3
15. Riccardi VM, Sujansky E, Smith AC, Francke U. Chromosomal imbalance in the aniridia-Wilms' tumor association : 11 p interstitial deletion. *Pediatrics* 1978 Apr; 61(4) : 604-10
16. Kaneko Y, Egues MC, Rowley JD. Interstitial deletion of short arm of chromosome 11 limited to Wilms' tumor cells in a patient without aniridia. *Cancer Res* 1981 Nov; 41 : 4577-8
17. Riccardi VM, Hittner HM, Strong LC, Fernbach DJ, Lebo R, Ferrell RE. Wilms tumor with aniridia/iris dysplasia and apparently normal chromosomes. *J Pediatr* 1982 Apr; 100(4) : 574-7
18. Friedman AL. Wilms' tumor detection in patients with sporadic aniridia. *Am J Dis Child* 1986 Feb; 140 : 173-4
19. Reeve AE, Housiaux PJ, Gardner RJM, Chewings WE, Grindley RM, Millow LJ. Loss of a Harvey ras allele in sporadic Wilms' tumour. *Nature* 1984 May 10; 309(5964) : 174-6
20. D'Angio GJ, Breslow N, Beckwith B, Evans A, Baum E, deLorimier A, Fernbach D, Hrabovsky E, Jones B, Kelalis P, Othersen HB, Tefft M, Thomas PRM. Treatment of Wilms' tumor. Results of The Third National Wilms' Tumor Study. *Cancer* 1989 Jul; 64(2) : 349-60
21. Beckwith JB, Palmer NF. Histopathology and prognosis of Wilms' tumor. *Cancer* 1978 May; 41(5) : 1937-48
22. Slovis TL, Philippart AI, Cushing B, Das Lakshmi, Perlmutter AD, Reed JO, Wilner HI, Kroovand RL, Farooki ZQ. Evaluation of the inferior vena cava by sonography and venography in children with renal and hepatic tumors. *Radiology* 1981 Sep; 140 : 767-72
23. Leape LL, Breslow NE, Bishop HC. The surgical treatment of Wilms' tumor : results of the National Wilms' Tumor Study. *Ann surg* 1978 Apr; 187(4) : 351-6
24. Wasiljew BK, Besser A, Raffensperger. Treatment of bilateral Wilms' tumor - a 22-yr experience. *J Pediatr Surg* 1982 Jun; 17(3) : 265-8
25. Kay R, Tank E. The current management of bilateral Wilms' tumor. *J Urol* 1986 May; 135(5) : 983-5
26. Copes MJ, de Kraker J, van Dijken PJ, Perry HJM, Delemarre JFM, Tournade MF, Lemerie J, Voute PA. Bilateral Wilms' Tumor : long-term survival and some epidemiological features. *J Clin Oncol* 1989 Mar; 7(3) : 310-5
27. Grosfeld JL, West KW, Weber TR. Second-look laparotomy for Wilms' tumor : indications and results in 19 patients. *J Pediatr Surg* 1985 Apr; 20(2) : 145-9
28. Bracken RB, Sutow WW, Jaffe N, Ayala A, Guarda

- L. Preoperative chemotherapy for Wilms tumor. *Urology* 1982 Jan; 19(1) : 55-60
29. Farber S. Chemotherapy in the treatment of leukemia and Wilms' tumor. *JAMA* 1966 Nov 20; 198(8) : 154-64
30. National Wilms' Tumor Study-4. National Wilms' Tumor Study, Fred Hutchinson Cancer Research Center, Seattle, Washington, 1986.
31. Kim TH, Zaatari GS, Baum ES, Jaffe N, Cushing B, Chard RL, Zwieren GT, Beckwith JB. Recurrence of Wilms tumor after apparent cure. *J Pediatr* 1985 Jul; 107(1) : 44-9
32. Hammond GD. The cure of childhood cancers. *Cancer (Suppl)* 1986 Jul; 58(2) : 407-13
33. Breslow NE, Churchill G, Nesmith B, Thomas PRM, Beckwith B, Othersen B, D'Angio GJ. Clinicopathologic features and prognosis for Wilms' tumor patients with metastases at diagnosis. *Cancer* 1986 Dec; 58(11) : 2501-11
34. Bishop HC, Tefft M, Evans AE, D'Angio GJ. Survival in bilateral Wilms' tumor-review of 30 National Wilms' tumor study cases. *J Pediatr Surg* 1977 Oct; 12(5) : 631-8